

מ"ת 17808/10/22 - מדינת ישראל נגד יוסף ישראל יהודה שמחון - הובא ע"י שב"ס

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 17808-10-22 מדינת ישראל נ' יהודה שמחון(עציר)
לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י ב"כ המתמחה גאולה מלכה

נגד
המשיב
יוסף ישראל יהודה שמחון - הובא ע"י שב"ס
ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים בכתב אישום מתוקן המייחס לו ביצוע עבירות **פציעה בנסיבות מחמירות**, בהתאם לסעיף 334 בנסיבות של 335 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), **היזק לרכוש במזיד**, בהתאם לסעיף 452 ל-**חוק העונשין** ו-**תקיפה הגורמת חבלה ממש**, בהתאם לסעיף 380 ל-**חוק העונשין**. למען שלמות התמונה אציין, כי בפתח הדיון בפני העירה ב"כ המשיב כי יש מקום לתקן את סעיף העבירה, משום שעבירה לפי סעיף 329 ל-חוק העונשין היא לא בסמכות בית משפט השלום. לאחר היוועצות עם הממונים עליה, ביקשה ב"כ המבקשת לתקן את כתב האישום, שתוקן ללא התנגדות ההגנה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, לכאורה, ביום 20.9.22, באזור ראש העין, בילו המשיב, בת זוגו גב' יובל פחימה (להלן: **יובל**) וחבריהם י"מ (להלן: **המתלונן**) ובת זוגו של המתלונן העונה לשם ב' (להלן: **ב'**). בשל ייחוס בין שני הזוגות, יצאו המשיב ויובל מהרכב של המתלונן כשברשותם הטלפון הנייד של המתלונן (להלן: **הטלפון הנייד**) ונסעו לביתם בנתיבות במונית, בעוד מפתחות רכבם וביתם (להלן: **המפתחות**) נשכחו ברכב המתלונן (להלן: **האירוע המקדים**). ביום 25.9.22, לאחר שהמתלונן והמשיב תיאמו ביניהם מפגש להחזרת הטלפון הנייד והמפתחות, הגיע המתלונן לנתיבות והמתין למשיב. סמוך ל-04:28, עת המתין המתלונן למשיב בחניה סמוך לבית המשיב, הגיע המשיב, נקש על חלון רכב המתלונן ומשהאחרון פתח את דלת הרכב - תקף אותו המשיב, בכך שהיכה בראשו ובחלק גופו העליון באגרופים, גרם למתלונן לחבלות, נטל כוס זכוכית מתוך רכב המתלונן, שבר אותה, פצע באמצעותה את המתלונן בראשו ובזרוע יד ימין (להלן: **אירוע האלימות**). כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חבלות של ממש, אשר כללו חתך כ-1 ס"מ בקרקפת ללא דם פעיל, מספר שפשופים שטחיים בקרקפת, מספר המטומות שטחיות תת עוריות במעבר בין כתף ימין וחזה עליון מימין ומספר המטומות שטחיות בזרוע ימין (להלן: **החבלות והפצעים**).

3. ב"כ המשיב חלקה על קיומן של ראיות לכאורה, וטענה כי גם אם קיימות ראיות - חל בהן כרסום, המצדיק שחרור המשיב לחלופה. משכך, בחנתי את הראיות בעניינו של המשיב. ראשית אציין, כי קיימות גרסאות רבות הן לגבי ההתרחשות באירוע המקדים (מיום 20.9.22) והן לגבי ההתרחשות באירוע האלימות (מיום 25.9.22). בעוד שניתן ליישב חלק מהגרסאות זו עם זו, חלקן סותרות אלו את אלו ואת הראיות האובייקטיביות. אקדים את

המאחר ואצין כי דווקא חלקים מגרסת המשיב - שאף היא לא נקיה מתמיהות, פריכות וסתירות - נתמכים בראיות אובייקטיביות, בעוד שלגרסת המתלון יש מעט תימוכין, אם בכלל.

4. כתב האישום מסתמך על גרסת המתלון, כפי שזו נמסרה ב-25.9.22 בבית חולים "ברזילי" לרס"ב מאיר אזולאי. בעדות זו מסר המתלון כי באירוע המקדים "**היה ויכוח בין הבנות שנגרר לאלימות פיזית עם מכות בידים ואנחנו הפרדנו ביניהן**"... וכי מסיבה זו אמר למשיב כי הוא לא מחזיר את המשיב ואת יובל לביתם ברכבו. גרסת המתלון לכאורה נתמכת בתמונות המתלון, בתיעוד הרפואי מיום 25.9.22 (להלן: **התיעוד הרפואי**) ובדוח מסכם חקירת מז"פ מיום 28.9.22 של רס"ב נתנאל יהודה (להלן: **דו"ח מז"פ**), ממנו עולה כי על גבי כוס שבורה נמצאו ט"א וחומר החשוד כדם.

5. לכאורה ניתן להסתפק בהודעות המתלון, התמונות, הדו"ח הרפואי ודו"ח מז"פ כדי לבסס קיום ראיות לכאורה, שכן בשלב המעצר די בקיום "**פוטנציאל ראייתי**" סביר להרשעה, ואין זה מתפקידו של בית המשפט הדין במעצר לבחון מהימנות העדויות בתיק [ראו סעיפים 14-18 לפסק דינו של כב' הנשיא ברק (כתוארו אז) ב-בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 142-146 (להלן: **הלכת זאדה**) והפסיקה המאזכרת את **הלכת זאדה**]. עם זאת, "**בית המשפט... צריך לבחון את מהותן הפנימית של הגרסאות ואת מידת הסתירות הפנימיות המצויות בהן**"... [ראו סעיף 16 לפסק דינו של כב' הנשיא ברק ב-**הלכת זאדה**, עמוד 146]. יתכנו מקרים בהם יש כרסום של ממש בחומר הראיות בשל "**ליקויים בסיסיים**" בו, לרבות בשל סתירות בין העדויות המפלילות לבין הראיות האחרות הקיימות בתיק [ראו סעיף 14 לפסק דינו של כב' הנשיא ברק ב-**הלכת זאדה**, עמוד 145 והאסמכתאות שם; סעיף 4 להחלטת כב' הש' עמית ב-בש"פ 5564/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (8.8.11) (להלן: **ענין פלוגי**) והאסמכתאות שם; סעיפים 16, 19 ו-20 להחלטת כב' הש' פוגלמן ב-בש"פ 2202/16 **מועלם נ' מדינת ישראל** (10.4.16) (להלן: **ענין מועלם**) והאסמכתאות שם; החלטת כב' הש' זילברטל ב-בש"פ 5235/16 **סובול נ' מדינת ישראל** (14.7.16) (להלן: **ענין סובול**)].

6. כך, אל מול הודעות המתלון, ניצבים הליקויים הבסיסיים הבאים:

א) כאמור לעיל, התיעוד הרפואי לכאורה מחזק עדות המתלון - אלא שכבר בתיעוד הרפואי יש סתירה בגרסתו - ב"**סיבת פנייה**" נרשם כי המתלון "**היה מעורב בקטטה, קיבל מכה בראש יד שמאל ללא איבוד הכרה ללא הקאות**". לפי סיכום הביקור במיון, המתלון נקלט במיון ב-25.9.22, שעה 05:43. קרי כבר בדיווח הראשוני מסר המתלון בבית החולים כי הוא השתתף בקטטה - וזאת להבדיל מגרסתו כ-40 דקות מאוחר יותר ולפיה הוכה ע"י המשיב מיד עם פתיחת דלת הרכב (עמוד 1, שורות 21-22 לעדות מ-25.9.22). בהמשך התיעוד הרפואי, ב"**תלונה עיקרית**" נרשם "**לדבריו כן היה אובדן הכרה למספר שניות**". קרי כבר בתיעוד הרפואי מסר שתי גרסאות סותרות לגבי אבדן הכרה. לאחר מכן נרשם "**לדבריו בערב טרם קבלתו נתקף בעודו במכונית. לדבריו, הותקף ע"י מפתח, אגוים וכוס שבורה שנחבל באראשו, אקסילה מימין, אמה ומרפק שמאל**" (כל הטעויות במקור. כל ההדגשות לא במקור - זד"ל), באופן התואם את דבריו, שנמסרו ב-6:20.

ב) כאמור לעיל, גם דו"ח המז"פ לכאורה תומך בגרסת המתלון - אלא שאין בתיק תוצאות השוואת מעתקים שנמצאו על גבי הכוס לאלו של המשיב, זאת בשל עומס עבודה במעבדת השוואת ט"א, כעולה ממזכרי רס"מ דיויד סנדרוביץ' (להלן: **רס"מ סנדרוביץ'**) מיום 6.10.22 ומיום 12.10.22 ומשום שלא ענו לשיחה (מזכר מיום 9.10.22). מחוות דעת דנ"א עולה כי התקבלה

תשובה חיובית לחומר החשוד כדם אשר נמצא על הכוס. מטופס זיהוי דנ"א עולה כי חומר זה מתאים למתלון. זאת ועוד, כעולה ממזכר רס"מ מיטל ברגר מיום 25.9.22, שעה 12:37 המתלון "הגיע לתחנה ומסר כי הכוס זכוכית... נמצאת ברשותו ברכב, הנ"ל הביא את הכוס לתחנת משטרה". לא ברור, והמתלון לא נשאל על כך, כיצד הכוס השבורה הוחזרה לרכב המתלון לאחר התקיפה. אשר על כן, **אין כל ראיה פורנזית הקושרת את המשיב לכוס הזכוכית, אשר לא נתפסה בזירה**, ואשר באמצעותה הותקף המתלון. יש לתמוה על חוסר זה בראיות.

(ג) סתירה נוספת ניתן למצוא בגרסת המתלון מיום 25.9.22, בה טען בשורות 27-28 "ישר נסעתי לבית חולים ברזילי..." - בעוד שלפי התיעוד הרפואי, המתלון נקלט במיון ב-25.9.22 רק בשעה 05:43, כאשר לגרסתו הותקף "סמוך לשעה 4:20" [שם שורות 19-20]. ההסבר שנתן המתלון לסתירה זו, בחקירתו מיום 30.9.22 כי "**לקח לי זמן להתאושש**" לא מתיישב עם הראיות, שכן לפי גרסה זו נסע תחילה לתחנת דלק מנטה בנתיבות "**בסביבות השעה 06:00-07:00**" ולאחר ששטף פניו שם "**ראיתי שאני לא מפסיק לדמם אז פניתי לבית חולים**" - אלא שכאמור לעיל, המתלון הגיע לבית החולים רק סמוך לשעה 05:43, קרי לוח הזמנים שמסר לא מתיישב גם עם גרסתו הראשונה וגם עם גרסתו המאוחרת. גרסה זו של המתלון נבדקה במצלמות תחנת דלק אלונת גבים, מהן עלה (כמפורט במזכר רס"מ סנדרוביץ' מיום 12.10.22, שעה 11:23 והתמונות שבדיסק הצילומים - להלן: **תיעוד תחנת גבים**), כי המתלון הגיע אל משאבת הדלק בתחנה "**בסמוך לשעה 04:41**", נכנס לחנות, יצא מהחנות לכיוון רכבו, הסתובב סמוך לרכב, ישב ברכב מספר שניות בהן "**נראה מתעסק עם הפלאפון שלו, לאחר מכן י"מ מתדלק את רכבו ונכנס חזרה לרכב ונוסע מהמקום בסמוך לשעה 05:01**". מדו"ח ביקור בזירה לחוקר זי"ט רס"מ אירינה זזמר, מיום 11.10.22, שהוצמד לדיסק, עלה כי קיים הפרש של דקה בין שעת המצלמה לשעת אמת. עובד תחנת הדלק סרב למסור עדות, כעולה ממזכר רס"מ סנדרוביץ' מיום 16.10.22. אקדים את המאוחר ואציין כי דברים אלו מתיישבים עם נתוני המחתי"ק שבתיק (להלן: **נתוני המחתי"ק**), לפיהם לאחר שהותקף התקשר ושלח הודעות למשיב, ועל כך עוד בהמשך.

(ד) גרסת המתלון עומדת בסתירה גם לדיווח למוקד 100 מיום 25.9.20, כאשר מתע"צ רס"מ סנדרוביץ' מיום 9.10.22 עולה כי הדיווח היחיד על אירוע אלימות בנתיבות ביום 25.9.22 הוא הדיווח משעה 04:28:31 (להלן: **דיווח למוקד 100**) של מודיע בשם מאיר והב (להלן: **מאיר**). אקדים את המאוחר ואציין כי ממזכר רס"מ סנדרוביץ' מיום 30.9.22 עלה כי מאיר סרב למסור עדות במשטרה וכי אין לו מה להוסיף מעבר למה שמסר לשוטרים. מתמליל הדיווח עולה כי מאיר דיווח שברחוב אריאל שרון 7 בנתיבות "יש... אירוע שמאיימים אחד על השני עם רכבים... כמה חברה רבים פה באיזה רכב מאיימים לדקור אחד את השני מי הלשין מי לא הלשין..." לשאלת המוקדנית השיב כי לא מדובר בנערים "יש פה בחורה ועוד שני גברים ועוד אחד בתוך האוטו והוא נראה לי הלשין גבר על אחד מהם אומר שעשה את זה... רבים שניהם עם רכבים רבים עם איזה מישהו נכנסו לאוטו שלו עכשיו ביחד צורחים פה... הם לא כאלה צעירים הם די מבוגרים... בין 30 ל-40..." כאשר מאיר נשאל אם מישהו זקוק לטיפול רפואי השיב "**בנתיים לא**".

(ה) דיווח זה עומד בסתירה לגרסת המתלון, כי בשעה 4:20, מיד כשפתח את דלת הרכב - הוכה על ידי המשיב באגרופים, בעיטות ושבירת הכוס על ראשו [ראו גרסת המתלון מיום 25.9.22, שורות 20-22 וחקירת המתלון מיום 30.9.22, בפסקה של שורה 24]. זאת ועוד, מדוח פעולה של רס"ר

סבן אושר יהודה מיום 25.9.22 (להלן: **דו"פ סבן**) עולה כי יצא למקום ב-04:43:53, כאשר הגיע למקום יצר קשר עם מאיר שמסר **"כי היו שני רכבים אחד ג'יפ שחור גדול ואחד רכב ק שהתווכחו ביניהם צעקות לא יודע בדיוק מה אמרו רק ויכוח כללי לא ראה מכות"**. מדו"פ סבן עולה כי מאיר **"ראה מהמרפסת ויכוח"**. ההתרחשויות בה צפה מאיר מהמרפסת שונה מגרסת המתלונן, לרבות תקיפתו באמצעות כוס זכוכית, אשר לא נמצאה במקום בו **"בוצעו סריקות כלליות... אין זירה ולא אותר משהו חריג"**, כעולה מדו"פ סבן.

(ו) כאן המקום להזכיר, כי לפי תיעוד תחנת גבים המתלונן נפצע לפני השעה 04:41, בה הגיע לתחנת דלק גבים. כך, אם מאיר דיווח על תקיפת המתלונן (ולא על אירוע אלימות אחר) - לא ברור כיצד מאיר לא ראה את תקיפת המתלונן באגרופים ובעיטות ופציעת המתלונן באמצעות הכוס, ולא ברור כיצד השוטרים לא מצאו זירה במקום, כולל כתמי דם וכוס שבורה, כאשר מדובר בהפרש של דקות בודדות. כאמור לעיל, המתלונן לא נשאל וממילא לא הסביר כיצד הכוס השבורה הוחזרה לרכבו. בהינתן הסתירה בין גרסת המתלונן לבין הדיווח למוקד 100 ודו"פ סבן - אלו למעשה תומכים בגרסת המשיב, אשר בחקירתו מיום 9.10.22, לאחר שהושמעה לו השיחה מהדיווח למוקד 100, אמר **"זה לא קשור אליי... לא נראה יל שהשיחה קשורה אלינו"** (כך במקור - זד"ל. שורות 6 ו-10) ובהמשך **"אני אומר לך שאני וי"מ נפגשנו בכניסה לנתיבות השיחה הזאת לא קשורה להחלפת מפתח וטלפון וזאת שיחה שלא קשורה אליי וזה בכתובת אחרת"** (שורה 15).

(ז) סתירה בגרסאות לגבי האירוע המקדים - כאמור לעיל, המתלונן בגרסתו הראשונה מיום 25.9.22 בשעה 06:20 סיפר כי **באירוע המקדים יובל תקפה את ב' - לעומתו המשיב טען עוד בחקירתו הראשונה מיום 26.9.22, כי המריבה התרחשה דווקא בין המתלונן לבין ב', אשר משכה למתלונן את המפתח מהסוויץ' ומסיבה זו המשיב יובל חזרו במונית, שכחו את המפתחות ברכב המתלונן ובטעות לקחו את הטלפון הנייד שלו. לדברי המשיב, הרקע לויכוח בין המתלונן לבין ב' הוא רצונה של ב' להגיע לסוחר סמים, בעוד שהמתלונן רצה להחזיר את המשיב ויובל לביתם בנתיבות לפני הנסיעה לתל-אביב. בחקירה זו ציין המשיב כי המתלונן לא החזיר לו את המפתחות משום שב' התנגדה לכך.**

(ח) תמיכה לגרסה זו של המשיב ניתן למצוא בדברי המתלונן, אשר אישר בחקירתו מיום 30.9.22, כי באירוע המקדים **"ב' סובבה את הסוויץ של הרכב..."**, אלא שלטענתו עשתה זאת משום שיובל תקפה אותה. המתלונן גם אישר כי לא החזיר למשיב את מפתחות הרכב, כי ב' **"אמרה לי לא להחזיר להם..."** (הודעה מ-25.9.22, שורות 12-13) וחזר על דברים דומים בעימות **"חיפשתי אותם איפה שב' החביאה, ב' לא רצתה להביא את המפתחות..."** (חלק מפסקה של שורה 21).

(ט) תמיכה נוספת לגרסת המשיב לגבי האירוע המקדים נמצאת בדו"ח פעולה רס"ר גונזלס משה מיום 20.9.22, שעה 02:49:14 נושא כותרת **"חשש לחיי אדם במצוקה"** (להלן: **דו"פ גונזלס**), בו דווח על 3 בחורות ישראליות שבוכות בכניסה לכפר קאסם וסביבן 8 גברים. כשהשוטרים הגיעו לא נראו חשודים במקום, אך **"בסריקה לכיוון כביש 5 אותרה אישה הולכת בשול, ... עונה לשם ב' ממעלה אדומים..., מסרה שהיה לה ויכוח עם חבר שלה... בשיחה שלה בטלפון קיללה וצעקה על הבן זוג מספר פעמים"**. ב' נלקחה ל"פפאיה", שם היה המתלונן, אשר **"סיפר שהיה ויכוח"** ובהמשך נרשם **"לציין כי מב' עולה ריח של אלכוהול ונראת יצא יציבה בעמידתה"** (כך במקור - זד"ל). עוד נרשם כי **"ברכב 2 מעורבים נוספים שישבו מאחור זוהו במסוף... יוסף**

שמחון ויובל פחימה... "מדו"פ גונזלס עלה כי שמה של בת הזוג הוא ב' מ'. דו"פ גונזלס תואם דוח הפעולה של סמ"ר עלושי אמיר הנושא אותה כותרת ומאותו תאריך (להלן: **דו"פ עלושי**). בדו"פ עלושי צוין כי ב' **"הולכת בכביש בוכה ומוטרדת, שאלנו אותה מה הסיבה שהיא הולכת בצד הכביש ובוכה, היא ענתה בגלל חבר שלה, ואמרה לנו שהוא בדרך חזרה לאסוף אותה"**. גם מדו"פ עלושי עלה כי משהגיע המתלון, עם זוג שישב ברכבו מאחור, הסתיים האירוע. מפרטי המעורבים בדו"פ עלושי עלה כי המשיב ויובל הם הזוג שישב ברכב המתלון מאחור.

(י) המתלון סתר בחקירתו מיום 30.9.22 דברים אלו. לאחר שהוטחה בו גרסת המשיב, עמד המתלון על טענתו כי יובל היא זו שתקפה את ב', כי החבלות שעל ב' נגרמו לה על ידי יובל וטען **"אני לא רבתי עם ב"**. רק משהוטח במתלון האמור בדו"פ גונזלס ודו"פ עלושי, הודה המתלון - לראשונה - כי היה ויכוח בינו לבין ב', אך המשיך לטעון כי ב' יצאה מרכבו משום שיובל תקפה אותה. בשלב זה - שוב לראשונה - אישר המשיב כי המריבה הייתה סביב סם מסוכן באופן הקשור לב' ולהתנגדות יובל לשימוש בסם בנוכחותה, אך טען כי המשיב ביקש מב' **"להתארגן על קריסטל..."**.

(יא) טענת המתלון כי לא תקף את ב' נסתרת במזכר רס"מ סנדרוביץ מיום 29.9.22 (יום לפני חקירת המתלון בה הכחיש תקיפת ב'), בו צוין כי שוחח עם ב' כדי לזמנה ושאל אם תוכל להגיע עם המתלון וב' בתגובה **"מסרה לי כי הם נפרדו וכי הם מורחקים אחד מהשני כי נפתח בעניינם תיק אלמ"ב וי"מ שוחרר בהרחקה ממנה..."**. כאן המקום לציין כי מדו"פ גונזלס ודו"פ עלושי עלה בבירור כי ב' טענה שבכתה והיתה נסערת בגלל המתלון, כך שיש ליתן משקל מועט לטענתה שהותקפה על ידי יובל. קל וחומר שיש לתת לדברים אלו משקל מועט, בהינתן כי ב' לא נחקרה משום שהתחמקה ממסירת עדות, כעולה ממזכרי רס"מ סנדרוביץ מתאריכים 29.9.22, 30.9.22, 3.10.22, 6.10.22, 9.10.22 ו-12.10.22 (בחלק מהמועדים נרשמו מספר מזכרים). במזכר מיום 12.10.22 עלה גם כי ב' שלחה לו תמונות וסרטונים של החבלות שלה, אולם לא ברור מתי וממי הן נגרמו, בהינתן מועד משלוח התמונות, שצולמו על ידי ב' עצמה, במועד לא ידוע.

7. **כפי שצינתי לעיל, גם גרסת המשיב לא נקייה מסתירות ופריכות, הגם שלכאורה נתמכת בראיות חיצוניות (לרבות ראיות אובייקטיביות כפי שפורט לעיל), וזאת מהנימוקים הבאים:**

(א) הגם שגרסת יובל שופכת אור על חלק מההתרחשות ותומכת בגרסת המשיב לגבי האירוע המקדים (לרבות הוצאת המפתח ממתג ההתנעה ברכב על ידי ב', בגלל אי הסעתה לסוחר הסמים בתל-אביב) וכי המפגש עם המתלון היה בכניסה לנווה שרון - ב"כ המשיב היתה מודעת לכך שגרסת יובל לא מחזקת את גרסת המשיב, כיוון שיובל מסרה בעדותה הראשונה גרסה שקרית. בעדותה הראשונה מיום 27.9.22 טענה יובל כי משום שלא היו מוכנים להלין אותו בביתם - המתלון שבר על עצמו את הכוס שהיתה בידו והכה עצמו. יובל שיקרה גם בדבריה, כי לאחר מכן קנתה למתלון מים וקרח בתחנת דלק בכניסה לנתיבות. כבר עתה אציין כי בשל שקר זה היחידה החוקרת פנתה לתחנת הדלק על מנת לברר אם ברשותם צילומי מצלמות אבטחה. בעדותה מיום 9.10.22 יובל הודתה כי שיקרה בחקירתה מיום 27.9.22 וטענה שעשתה זאת משום שהמתלון העליל על המשיב. יובל חזרה בה מגרסתה לגבי פציעתו העצמית של המתלון וטענה כי לא ראתה את המתלון פוצע עצמו ולא קנו לו מים וקרח, אלא הלכו מהמקום לאחר קבלת המפתחות ומסירת הטלפון הנייד. החל משלב זה טענה יובל כי לא יודעת כיצד המתלון נפצע.

(ב) לצד האמור לעיל לא ניתן להתעלם מכך שחלקים מעדות יובל תומכים דווקא בגרסת המתלון. ראשית לא ברור כיצד יובל ידעה שהמתלון נפצע דווקא מכוס. בנוסף, יובל מציגת כי המפגש עם המתלון היה "**בסביבות השעה 04:00**" כפי שטען המתלון - ולא בסמוך לחצות, כפי שטען המשיב.

(ג) קיימות סתירות בגרסאות לגבי מקום המפגש בנתיבות ושעת המפגש - בענין זה קיימות לפחות 4 גרסאות שונות:

(1) המתלון טען כי המפגש היה "**סמוך לשעה 04:00**", אך לא מסר בחקירותיו היכן קבע להפגש עם המשיב בנתיבות, היכן המתין למשיב והיכן בוצעה התקיפה הנטענת. רק בעימות אמר המתלון, לראשונה, כי המתין למשיב "**מתחת לבית**".

בתיק נרשמו מספר כתובות של המשיב: בחקירותיו נרשם "**אריאל שרון דירה 12 נתיבות**", הכתובת המופיעה בכתב האישום תואמת לכתובת בר"פ "**רח' ז'בוטינסקי 4, אשקלון**", בחקירת יובל לא מופיעה כתובת, לשאלת בית המשפט ענתה ב"כ המשיב כי המשיב מתגורר "**נתיבות רחוב שלום דנינו 8**".

(2) המשיב טען בחקירתו מיום 26.9.22 (שורות 20-27) כי המפגש ביניהם היה "**בכניסה לנתיבות מכיוון רחוב 11 נקודות... הוא חיכה לי לכיוון הבבא סאלי**" ועל דברים דומים חזר בחקירה מיום 9.10.22 (שורות 14-15). המשיב גם טען כי החלפת המפתחות והטלפון הנייד היתה ב-"**שעת חצות מדויקת אני לא יודע**" (חקירה מ-26.9.22, שורות 30-31).

(3) יובל טענה, כאמור לעיל, כי המפגש היה "**בכיכר בכניסה לנווה שרון בצד הדרך**" (הודעה מיום 27.9.22, בסוף הפסקה של שורה 3 והודעה מיום 9.10.22, עמוד 3, שורות 7-8), "**בסביבות השעה 04:00 לערך**".

(4) מאיר מסר כי האירוע התרחש ברחוב "**אריאל שרון 7**", בשעה 04:28:31, כעולה מדו"פ סבן וכזכור לא ראה פגיעה פיזית כלשהי.

(ד) יש לדחות טענת ב"כ המשיב כי נתוני המחת"ק מחזקים גרסת המשיב, שכן עולה מהם כי סמוך לאחר חצות המתלון התקשר אל המשיב (25.9.22 ב-00:47) והם שוחחו 24 שניות. ב-01:58 שוחחו השניים 15 שניות, ב-02:21 שוחחו 23 שניות והשיחה האחרונה ב-02:42 נמשכה כ-29 שניות. במהלך שיחות אלו המתלון אכן ב-**שטח פתוח בית הגדי/נתיבות, הארי 193 נתיבות ו-היובל 15 נתיבות**. המשיב אכן בשיחות אלו ב-**המלאכה 15 ראשון העין, מושב בית עזרא באר טוביה ו-רח' יצחק בן צבי אשקלון**. כך, לכאורה, נתוני המחת"ק לא תומכים בגרסת המשיב כי פגש את המתלון בנתיבות בסמוך לחצות - אלא תומכים בגרסת המתלון, לפיה הגיע לנתיבות, התקשר אל המשיב "**והוא אמר לי שהוא בדרך מהצפון... אז בנתיים נרדמתי בתוך הרכב שלי**" (הודעה מ-25.9.22, שורות 17-18).

(ה) המתלון ביצע 3 נסיונות חיג אל המשיב ב-04:30, 04:31 ו-05:15. המתלון אכן בשניים הראשונים ב-שטח פתוח בית הגדי/נתיבות ובשלישי ב-קיבוץ ניר עם ומקובלת עלי טענת ב"כ המשיב כי נסיונות חיג אלו של המתלון אל המשיב לאחר שהותקף מעוררים תמיהה, הגם שהמתלון הסביר התנהלות זו.

(ו) צילומי התכתובת בין המתלון למשיב מלמדים כי המתלון לכאורה קילל את המשיב ואיים

עליו ועל יובל. ודוק, אמירה כי תוגש תלונה או תביעה נגד המשיב היא לא איום, אולם אמירות נוספות של המתלונן, אשר עליהן נחקר באזהרה, יכולות להוות איום.

לצד זאת יש לתמוה על כך שהמשיב לא הופתע מהדברים שהמתלונן כתב לו, לא הופתע מכך שהמתלונן נפצע, אלא רק כתב למתלונן כי הוא פצע את עצמו וכי ברי שיש טביעות אצבע שלו ושל יובל ברכב המתלונן, משום שנסעו בו.

(ז) המשיב בחקירתו טען כי במשך 4 ימים התקשר אל המתלונן והתחנן בפניו שיחזיר לו את המפתחות - אולם מנתוני המח"ק עולה כי ההתקשרויות בוצעו מהטלפון של המתלונן אל המשיב ולא קיימות התקשרויות מהמשיב אל המתלונן, כעולה גם ממזכר רס"מ סנדרוביץ מיום 6.10.22.

8. עולה מן המקובץ, כי בשונה מטענת ב"כ המשיב, אשר לא הותירה אבן לא הפוכה - **נתוני המח"ק וצילומי מסך התכתובות בין המתלונן לבין המשיב מחזקים לא רק את גרסת המשיב**, בעיקר בכל הנוגע לתמיהה מדוע המתלונן התקשר אל מי שלטענתו תקף אותו דקות קודם לכן ובנוגע לאיומים של המתלונן כלפי המשיב וזוגתו - **אלא גם את גרסת המתלונן**, כי המשיב אמר לו שהוא נמצא בצפון בדרכו לנתיבות. נתוני המח"ק לכאורה סותרים גרסת המשיב לפיה פגש את המתלונן בנתיבות בחצות, בעת שאוכן מעט לאחר חצות בראש העין. במצב דברים זה ובהעדר חוו"ד איכונים לגבי המיקום המדויק של המשיב והמתלונן בשעות הנטענות, כמו גם העדר גרסה ברורה של המתלונן לגבי מיקום האירוע - קיים קושי לקבוע באיזו גרסה תומכים נתוני המח"ק.

9. בטרם סיום סקירת הראיות בתיק, ראיתי לנכון לציין כי משטרת ישראל פעלה ללא לאות וביצעה פעולות חקירה רבות על מנת לאסוף ראיות לגבי ההתרחשות הן באירוע המקדים והן באירוע ביום 25.9.22. נעשו נסיונות לאתר מצלמות הן בנתיבות והן מצלמות רכב המשיב (ראו דו"ח ביקור בזירה לחוקר זי"ט רס"מ אירנה זמר מיום 28.9.22) ונבדקה גרסת יובל לגבי רכישת מים וקרח עבור המתלונן, אשר לימים התבררה כשקרית. התמיהות, הסתירות והפריכות בתיק נגרמו בעיקר בשל התנהלות המעורבים, כאשר בר הקשתה מאוד על היחידה החוקרת והתחמקה ממתן עדות, יובל לא התייצבה בחלק מהמועדים להם זומנה ומסרה עדות שקר, וכאמור לעיל, עדויות המתלונן והמשיב לא נקיות מסתירות, פריכות ושקרים.

10. אשר על כן מצאתי כי **קיימות ראיות לכאורה, אולם התשתית הראייתית לא נקייה מסתירות ופריכות ויש כרסום משמעותי בראיות**. אין ולא יכולה להיות מחלוקת באשר לעילות המעצר. מי שתוקף ופוצע באמצעות כוס זכוכית אדם בטבורה של עיר - קיים בעניינו יסוד סביר לחשש כי יסכן בטחון הציבור בכלל ובטחון המתלונן בפרט, וזאת מעבר לחזקת המסוכנות הסטטוטורית, בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) ל-**חוק המעצרים**. לצד זאת, נפסק לא אחת, כי היקף הגבלת החירות צריך להיגזר מעוצמת הראיות ומעוצמת עילת המעצר, בהתחשב בשיקולים רבים, "**אין מדובר בנוסחה מתמטית, כל מקרה הוא 'תפירה ידנית'**" והתוצאה היא נגזרת מנסיבותיו הייחודיות של העושה ושל המעשה [ראו והשוו סעיפים 4-6 להחלטת כבוד השופט עמית ב-**ענין פלוני** והאסמכתאות שם].

11. באשר לעושה - המשיב, כפי שצינתי, גם גרסתו לא קוהרנטית וקיימות גם בה פריכות וסתירות, כמו גם בגרסתה של יובל. זאת ועוד, המשיב נעצר בעקבות דיווח על אלמ"ב, כעולה מדוחות הפעולה של רס"ר צלח יוסי אסף, רס"ר לוי ברק ורס"מ חתוקה יניב מיום 26.9.22. המשיב התפרע בתחנת המשטרה, "נגח" בראשו בקיר וגרם נזק לקיר, כעולה מתמונה לה' וממזכר רס"מ אלעד כראדי מיום 28.9.22. המשיב טען בחקירתו מיום 28.9.22

שעשה זאת משום שהיה בסערת רגשות כי חש שהעלילו עליו ומשום שסורבה בקשתו להיוועץ עם עורכת דינו. גם אם צדק המשיב בתחושותיו לגבי העוול שלכאורה נגרם לו - התנהגות זו של המשיב מקשה על מתן אמון בו. לכך יש גם להוסיף כי לחובת המשיב 12 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים, הפרת הוראה חוקית, הפרת צו בית משפט, השמדת ראיות, שיבוש מהלכי משפט, רכוש ומרמה. בגין חלק מהתיקים ריצה המשיב מאסרים בפועל. העבירות בתיק שלפני בוצעו לכאורה בעת שתלוי ועומד נגד המשיב מאסר מותנה בר הפעלה שהושת עליו ב-17.2.22 ואשר לכאורה לא היה בו כדי להרתיעו. עברו הפלילי של המשיב מלמד אף הוא על מסוכנותו הלכאורית.

12. אולם, בהינתן החולשה בראיות, בהינתן שקיימת זיקה בין עוצמת הראיות לבין עילות המעצר בדמות "מקבילית כוחות", כפי שטענה בצדק ב"כ המשיב, בהינתן כי על פי הפסיקה ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב זה של ראיות לכאורה מעוררת ספקות וסתירות - כך תגדל הנכונות לבחון מעצר בפיקוח אלקטרוני או חלופת מעצר, גם בעבירות חמורות מאלו שלפניי [ראו והשוו סעיף 4 להחלטת כב' הש' עמית ב-ענין פלוני וחלטת כב' הש' זילברטל ב-ענין סובול] - באיזון בין החולשה בראיות לבין המסוכנות הנשקפת מהמשיב, מצאתי כי לא ניתן להורות על שחרור המשיב בערובה לחלופת מעצר, אך **ניתן לשקול מעצרו בפיקוח אלקטרוני, בכפוף לקבלת חוות דעת היתכנות של יחידת מעוז**. לא מצאתי לנכון להורות על הכנת תסקיר בעניינו של המשיב, לא רק משום העומס הרב המוטל על שירות המבחן והצפי להמתנה ארוכה להכנתו - אלא בעיקר בשל הכרסום המשמעותי בראיות עליו עמדתי.

אשר על כן, מבלי שיהיה בכך כדי לטעת ציפייה לגופה של הבקשה, קובעת דיון ביום 9.11.22 בשעה 9:30, בפני כב' הש' איתן אמנו.

עד ליום 8.11.22 תגיש היחידה לפיקוח אלקטרוני דו"ח היתכנות למעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בכתובת שתמסר על ידי ב"כ המשיב.

המזכירות מתבקשת להודיע בדחיפות ליחידה לפיקוח אלקטרוני ולעקוב אחר קבלת דו"ח היתכנות במועד.

המשיב ישאר עצור עד החלטה אחרת ויובא באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום, ח' במרחשוון התשפ"ג, 2 בנובמבר 2022, במעמד הצדדים.